

prima instanță - M. Iftodi,
instanța de apel –N. Chircu, A. Toderaș, G. Liulca,

ÎNCHEIERE

02 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către recurentul societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A.",

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." împotriva Inspectoratul Fiscal de Stat or. Edineț privind anularea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2015, prin care s-a respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Edineț din 08 aprilie 2015,

c o n s t a t ă:

La 29 decembrie 2014 societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratul Fiscal de Stat or. Edineț prin care a solicitat anularea rezultatele controlului din 17 septembrie 2014 întocmite prin actul nr.1-699424 și a deciziei nr.1466 a Inspectoratului Fiscal de Stat or. Edineț din 13 octombrie 2014 prin care s-a aplicat întreprinderii amenda în mărime de 10000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a reiterat că, la 17 septembrie 2014 Inspectoratul Fiscal de Stat or. Edineț s-a prezentat la sediul societății cu răspundere limitată "Covilora-G.A." fără de a prezenta o decizie sau mandat de control și au solicitat de a efectua un control inopinat.

Susține că colaboratorilor Inspectoratului Fiscal de Stat or. Edineț li s-a explicat că întreprinderea nu activează, iar persoana care se afla în sediu are funcție de paznic, însă ultimului i-a fost propus să semneze actul precum ca întreprinderea nu activează și careva consecințe nu vor fi. A semnat actul de control fără a fi îndeplinit, la acel moment nu i-a fost înmănată copia actului de

control și i-a fost propus ca să prezinte acte pentru a arăta, că a fost controlul. Peste o lună a fost emisă Decizia Inspectoratului Fiscal de Stat or. Edineț din 13 octombrie 2014 prin care i-a fost aplicată amendă în mărime de 10000 lei conform art.253 alin. 1) Cod Fiscal, pentru împiedicarea controlului fiscal prin neprezentarea de documente necesare organului fiscal.

Indică că cu decizia și cu actul nr.1-699424 din 17.09.2014 a Inspectoratului Fiscal de Stat or. Edineț nu este de acord deoarece anume la efectuarea controlului au fost încălcată Legea nr.131 din 08 iunie 2012 și anume, art.6 p.3(3), fiecare controlor este obligat să înregistreze în condiția faptului controlului autentificat prin semnătură, precum și celelalte mențiuni cerute de persoana supusă controlului și să lase o copie ori al doilea exemplar al delegației de control și al mandatului de control, în cazul în care controlul este efectuat de o autoritate cu funcții de supraveghere.

Menționează că colaboratorii Inspectoratului Fiscal de Stat or. Edineț nu sunt înregistrați în condiția de controale. Conform art. 21 p. 1(1), controlorul are dreptul să înceapă controlul conform procedurii stabilite de prezenta lege doar în cazul când sunt întrunite cumulativ următoarele condiții și anume: prezentarea legitimației și a deciziei de control; înmînarea exemplarului delegației de control; existența probelor care demonstrează prezența unuia sau mai multor temeiuri dintre cele specificate la art. 19, în cazul controalelor inopinate; expirarea termenului de notificare la art. 18, în cazul controalelor planificate; completarea condiției de înregistrare a controalelor " Nu i-a fost prezentată decizia sau mandatul de control, nu i-au arătat probele unui control inopinat indicate în art. 19. Potrivit art.25 alin. 1) p. f) să solicite o singură dată, în cazuri temeinic justificate, organului de control suspendarea sau amînarea controlului pentru o altă perioadă în cazul în care efectuarea controlului va afecta funcționarea sa normală sau va duce la suspendarea activității sale ori în cazul în care din considerente obiectiv poate fi supusă controlului.

Relatează că la momentul controlului întreprinderea nu activa și era imposibil de a prezenta careva acte deoarece contabilul se afla în deplasare. La fel a fost încălcate prevederile art.28 p.2) lit. c) denumirea completă a persoanei supuse controlului. In cazul dat este indicat greșit codul fiscal al întreprinderii. A fost încălcat art.28 p.7 (7) , actul de control intră în vigoare la expirarea a 30 de zile lucrătoare de la data comunicării lui persoanei vizate în act dacă nu a fost contestat conform prezentei legii. Actul a fost înmănat la 17 septembrie 2014 atunci actul nu a intrat în vigoare, deoarece decizia a fost emisă la 13 octombrie 2014, iar înmănată la 16 octombrie 2014.

Prin cererea de concretizare a pretențiilor societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." a solicitat repunerea în termen a acțiunii înaintate, și anularea actului de control și a deciziei Inspectoratului Fiscal de Stat Edineț din 13 octombrie 2014 prin care s-a aplicat amenda în mărime de 10 000 lei.

Prin hotărârea judecătoreiei Edineț din 08 aprilie 2015 acțiunea înaintată de societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." s-a respins, ca fiind depusă tardiv.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 decembrie 2015 s-a respins apelul declarat de către societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." și s-a menținut hotărârea judecătoreiei Edineț din 08 aprilie 2015.

La 19 ianuarie 2016 societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." a declarat recurs împotriva hotărârilor judecătorești, cerînd, casarea acestora, admiterea recursului, și emiterea unei noi decizii de admitere a pretențiilor înaintate.

În motivarea recursului a invocat că, nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, este contrară prevederilor legale fiind adoptată cu interpretarea eronată a circumstanțelor de drept și de fapt.

Consideră recurentul că nu au constatat și elucidate corect circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii. Prin respingerea cererii de repunere în termen instanța a încălcat principiul securității raporturilor juridice în sensul art. 6 al Convenției CEDO și dreptul la un proces echitabil.

Recurentul și-a întemeiat pretențiile invocate în recurs prin prisma prevederilor art. 432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integral.

Potrivit avizului de recepție (f.d.142) recurentul societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." a recepționat decizia instanței de apel la 05 ianuarie 2016, astfel recurentul s-a conformat prevederilor legale și recursul declarat la 19 ianuarie 2016, este depus în termen, potrivit prevederilor art.434 Cod de Procedură Civilă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de

recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art.432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin.(2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de către recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probe administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de societatea cu răspundere limitată "Covilora-G.A." în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către societatea cu răspundere limitată "Covilora-

G.A.” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari